

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.338 van 18 november 2011
in de zaak A. 193.963/X-14.397.**

In zake :

1. Jan VAN MELKEBEKE
 2. Pieter DE MULDER
 3. Filip UYTTEBROECK
 4. Chantal BELLEN
- bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan Verstraeten
kantoor houdend te 3000 LEUVEN
Voortstraat 68-70
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de stad LEUVEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bert Beelen
kantoor houdend te 3000 LEUVEN
Justus Lipsiusstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dany Socquet
kantoor houdend te 3080 TERVUREN
Merenstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

de n.v. EXTENSA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Els Empereur
kantoor houdend te 2600 ANTWERPEN
Uitbreidingstraat 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 september 2009, strekt tot de nietigverklaring van :
 - a. het besluit van 28 mei 2009 van de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “GGR-H1 Parkveld” te Leuven, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een grafisch plan, stedenbouwkundige voorschriften en een toelichtingsnota, en
 - b. het besluit van 20 april 2009 van de gemeenteraad van Leuven houdende definitieve vaststelling van voornoemd gemeentelijk gebiedsgericht ruimtelijk uitvoeringsplan “GGR-H1 Parkveld”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 201.713 van 9 maart 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 7 juni 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 juni 2011.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Johan Verstraeten, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Johan Vanstipelen, die loco advocaat Bert Beelen verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Dany Socquet, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Ive Van Giel, die loco advocaat Els Empereur verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partijen zijn eigenaars of bewoners van onroerende goederen gelegen in of nabij het gebied bestreken door het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Parkveld” van de stad Leuven.

4. Het bedoelde gebied is overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan Leuven deels gelegen in agrarisch gebied, deels in woongebied en deels in gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen.

Het plangebied wordt begrensd door een zone voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen van het wetenschapspark Haasrode ter hoogte van het op- en afrittencomplex aan de E40 langs de zuidkant, door een militair domein in het westen, door de Leuvense agglomeratie, met onder meer de verkavelingen Vinkenbosstraat en Petrusberg, langs de noordzijde en door de Geldenaaksebaan in het oosten.

5. In haar gemeentelijk ruimtelijk structuurplan merkt de stad Leuven de betrokken site aan als een “strategisch project”. Tevens neemt de stad de opmaak van een gebiedsgericht gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan als bindende bepaling in het structuurplan op. In het bijzonder kan op het gedeelte van het plangebied dat paalt aan de woonkernen van Heverlee aan woonontwikkeling worden gedaan, kan de bestaande ambachtelijke zone worden uitgebreid met een nieuwe bedrijvenzone en wordt, tussen deze gebieden in, ruimte voorbehouden voor de aanleg van een groencorridor die het Heverleebos met de Abdij van ’t Park verbindt.

6. Op 1 september 2008 stelt de gemeenteraad van de stad Leuven het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Parkveld” voorlopig vast.

Aan de zuidzijde van het plangebied wordt ongeveer 15 hectare agrarisch gebied omgevormd naar een zone voor lokale bedrijvigheid, te organiseren in 4 bouwblokken. Via een dubbele ontsluiting zal deze zone bereikbaar zijn vanaf de Meerdaalboslaan, langs waar de autosnelweg toegankelijk is.

Langs de Geldenaaksebaan wordt het agrarisch gebied waarin de woningen van onder meer de derde en vierde verzoekende partijen zijn gelegen, herbestemd tot woongebied, dat van de nieuwe bedrijvenzone zal worden gescheiden door een dertig meter brede bufferzone en een zone voor openbare wegenis.

Aan de noordzijde van het gebied wordt, palend aan de verkaveling aan de Vinkenbosstraat, in een woonontwikkelingsgebied voorzien met een na te streven woondichtheid van 23 woningen per hectare. Dit gebied wordt ontsloten door de nieuw aan te leggen Parkweg, die enerzijds in het

verlengde komt te liggen van de bestaande Vinkenbosstraat en, anderzijds, aansluit op de Geldenaaksebaan ter hoogte van de verkaveling Petrusberg.

Tussen de voorgenomen bedrijvenzone en de nieuw aan te leggen woonwijk wordt voorzien in een zone voor bospark, die bestemd wordt voor groenaanleg met parkkarakter en die moet worden ingericht en onderhouden om integraal publiek toegankelijk te zijn. Deze zone moet het Heverleebos, de abdij van 't Park en de vallei van de Molenbeek met elkaar verbinden. Aan de zijde van de Geldenaaksebaan wordt in deze zone eveneens voorzien in ruimte voor de bouw van acht dwars te plaatsen woonblokken voor 100 tot 125 terrasappartementen, met een maximale hoogte van 16 meter langs de Geldenaaksebaan die trapsgewijs afneemt in de richting van het bospark. De zone voor bospark wordt verder nog gescheiden van de bedrijvenzone, door een zone voor sport en spel, waar de parkaanleg en het groen beperkt kunnen worden gecombineerd met recreatieve infrastructuur en sportinfrastructuur ten behoeve van onder meer de bewoners van de aanpalende wijken, de bezoekers van het bospark, werknemers in de lokale bedrijvenzone en scholieren van het aan de overzijde van de Geldenaaksebaan gelegen Sint-Albertuscollege.

Voorts wordt aan het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan een onteigeningsplan gekoppeld, waarin de woningen en eigendommen van de eerste en de tweede verzoekers zijn opgenomen.

7. Tussen 15 september 2008 en 14 november 2008 wordt een openbaar onderzoek gehouden over het betrokken plan. Er worden 123 bezwaarschriften ingediend, waaronder één door elk van de verzoekende partijen.

8. Op 16 oktober 2008 geeft de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant een gunstig advies over het ontwerp-plan. Op 14 november 2008 geeft ook de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een gunstig advies.

9. Op 3 februari 2009 bespreekt de GECORO het dossier en de ingediende bezwaren.

10. Op 20 april 2009 stelt de gemeenteraad van de stad Leuven het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Parkveld”, met inbegrip van het eraan gekoppelde onteigeningsplan, definitief vast. Dit is het tweede bestreden besluit.

Bij het eerste bestreden besluit van 28 mei 2009 keurt de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant het plan goed.

IV. Onderzoek van het eerste middel

Standpunten van de partijen

11. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 19, § 2 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, alsook van het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen stellen, samengevat, dat de bestreden besluiten een onwettige voorafname vormen op de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Leuven, aangezien dit regionaalstedelijk gebied nog niet was afgebakend ten tijde van de bestreden besluiten. Vermits het gebied dat door de plannende overheid tot bedrijventerrein en woonpark wordt bestemd aan de stadsrand is gelegen, wordt het in feite in het regionaalstedelijk gebied opgenomen, zonder dat hiervoor objectieve criteria voorhanden zijn of een grondig onderzoek werd gevoerd. Bijgevolg heeft de eerste verwerende partij de chronologie in de richtinggevende en de bindende bepalingen van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen niet gerespecteerd, evenmin als de planhiërarchie. De bestreden besluiten leggen dan ook een hypotheek op de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Leuven. Bovendien heeft er nooit enig overleg plaatsgevonden over de afbakening van het stedelijk gebied. Voorts wordt de afwijking van het richtinggevend gedeelte van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen niet gemotiveerd.

12. De eerste verwerende partij stelt in de memorie van antwoord dat de verzoekende partijen het bestreden plan ten onrechte als een voorafname

op de taakstellingen van het regionaalstedelijk gebied beschouwen, aangezien het betrokken bedrijventerrein geen regionaal, maar wel een lokaal bedrijventerrein betreft. Bovendien blijkt uit adviezen van het Agentschap Ruimtelijke Ordening Vlaanderen dat het betrokken gebied binnen het stedelijk gebied zal komen te liggen en de opties voor het plangebied geen beslissende invloed hebben op het afbakeningsproces van het regionaalstedelijk gebied Leuven. Dezelfde vaststelling blijkt eveneens uit de goedkeuring door de Vlaamse overheid van het “operationeel uitvoeringsprogramma” en de kaarten voor “beleidsmatige herbevestiging van de bestaande plannen van aanleg voor de gebieden van de natuurlijke en agrarische structuur”, gestoeld op een document over de “ruimtelijke visie voor landbouw, natuur en bos regio Hageland – gewenste ruimtelijke structuur” van juni 2006, alsook uit het “Afbakeningsvoorstel” van april 2009 van het regionaalstedelijk gebied. Uit de voormelde gegevens blijkt dat het bestreden plan niet strijdt met het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen en de erin vastgelegde doelstellingen tot afbakening van regionaalstedelijke gebieden. Bijgevolg is een lokaal bedrijventerrein van 18 hectare toegelaten. Er anders over oordelen zou ertoe leiden dat lokale projecten vast komen te zitten zolang het Vlaamse Gewest de afbakeningsprocedure van een regionaalstedelijk gebied niet heeft afgerond. Alleszins moet worden vastgesteld dat er een 100% zekere consensus bestaat over de ligging van het betrokken gebied binnen het regionaalstedelijk gebied.

13. De tweede verwerende partij antwoordt dat uit de desbetreffende adviezen blijkt dat het bestreden plan verenigbaar is met de voorschriften van het ruimtelijk structuurplan van de provincie Vlaams-Brabant, met het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen, het gewestelijk ruimtelijk structuurplan Leuven Noord en met het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Derhalve werd de conformiteit van het bestreden plan met de voormelde structuurplannen wel degelijk grondig onderzocht. De verzoekende partijen zijn dan ook ten onrechte van oordeel dat de inplanting van een bedrijvenpark en een woonpark een hypotheek legt op de verdere uitvoering van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen.

14. De tussenkomende partij betoogt in haar memorie dat het betrokken bedrijventerrein een lokaal karakter heeft, terwijl de aangehaalde bepalingen van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen enkel van toepassing zijn voor regionale bedrijventerreinen. Het lokaal bedrijventerrein en de woonwijk Parkveld worden opgericht op grond van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, waarvan de wettigheid niet wordt betwist. Bovendien blijkt uit het gunstig advies van het Agentschap Ruimtelijke Ordening dat het bestreden plan verenigbaar is met het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen, alsook dat het betrokken gebied binnen het stedelijk gebied is gelegen en de in het bestreden plan voorziene opties derhalve geen beslissende invloed hebben op het afbakeningsproces van het regionaalstedelijk gebied.

15. In de laatste memorie stelt de eerste verwerende partij dat in de toelichtende nota bij het bestreden plan duidelijk de noodzaak van een bedrijventerrein met een omvang van 18 hectare wordt aangetoond. Ze heeft haar bevoegdheid niet overschreden, aangezien de stad het bevoegde bestuursniveau is om een lokaal bedrijventerrein in te plannen. Zij moest derhalve niet wachten op de formele afbakening van het regionaalstedelijk gebied, vermits zijzelf geen invloed kan uitoefenen op een spoedige afhandeling van de afbakening en haar ruimtelijk beleid op die manier wordt gebetonneerd door de wil of onwil van een hogere overheid, wat haaks staat op de visie in het ruimtelijk uitvoeringsplan Vlaanderen om de lokale besturen meer verantwoordelijkheid toe te kennen.

In ondergeschikte vraag de eerste verwerende partij, met een verwijzing naar haar uiteenzetting over het belang van de verzoekende partijen, om, in geval het middel gegrond wordt bevonden, de vernietiging van het bestreden plan te beperken.

16. De tussenkomende partij betoogt in haar laatste memorie dat, gelet op het feit dat de stad Leuven in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen is geselecteerd als “regionaalstedelijk gebied”, de stad als een economisch knooppunt moet worden beschouwd, dat de ontwikkeling van lokale bedrijventerreinen kan worden gelokaliseerd in economische knooppunten, dat de ontwikkeling van lokale bedrijventerreinen in economische knooppunten niet

beperkt is tot max. 5 hectare per gemeente en dat lokale bedrijventerreinen kunnen worden ontwikkeld in een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. De afbakening van het regionaalstedelijk gebied Leuven moet niet worden afgewacht om tot de bestemming van een lokale bedrijvenzone te kunnen overgaan. Overigens was de ontwikkeling van het betrokken bedrijventerrein door middel van een ruimtelijk uitvoeringsplan reeds vastgelegd in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. In geheel ondergeschikte orde vraagt de tussenkomende partij een gebeurlijke vernietiging te beperken tot de zones voor lokale bedrijvigheid, de zone voor lokale bedrijvigheid en sportinfrastructuur, de zone voor koeren, de zones voor openbare wegenis en de bufferzone.

Beoordeling

17. Volgens het toentertijd van kracht zijnde artikel 19, §2 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zijn de bindende bepalingen van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen eveneens bindend voor “de besturen die onder het administratief toezicht staan van het Vlaamse Gewest”. Volgens §3 van dezelfde bepaling betreft het richtinggevend gedeelte van een ruimtelijk structuurplan dit gedeelte “waarvan een overheid bij het nemen van beslissingen niet mag afwijken, tenzij omwille van onvoorziene ontwikkelingen van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten of omwille van dringende sociale, economische of budgettaire redenen” en moeten de uitzonderingsgronden voor een afwijking uitgebreid worden gemotiveerd.

18. Een ruimtelijk structuurplan dient als een samenhangend geheel te worden gelezen.

19. In het bindende gedeelte van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen wordt bepaald dat de regionaalstedelijke gebieden door het Vlaams Gewest in samenspraak met de betrokken bestuursniveau's in de gewestplannen of in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen worden afgebakend. Leuven wordt geselecteerd als regionaalstedelijk gebied. In verband met de gebieden

voor economische activiteiten wordt bepaald dat de geselecteerde stedelijke gebieden eveneens economische knooppunten zijn.

In het richtinggevend gedeelte van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen wordt bepaald dat “delen van de gemeente Leuven” worden geselecteerd als regionaalstedelijk gebied en dat de afbakening van de regionaalstedelijke gebieden gebeurt door het Vlaamse Gewest in nauw overleg met de provincie en de betrokken gemeenten. In verband met de ontwikkeling van bijkomende bedrijventerreinen wordt bepaald dat binnen een afgebakend stedelijk gebied (dat op zich economisch knooppunt is) de ontwikkeling van bijkomende bedrijventerreinen mogelijk is.

20. De voormelde bepalingen impliceren een chronologie waarbij eerst het regionaalstedelijke gebied wordt afgebakend in een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, waarna binnen het aldus afgebakende gebied bijkomende bedrijventerreinen kunnen worden ontwikkeld. De bestreden besluiten respecteren deze chronologie niet.

21. Het te ontwikkelen bedrijventerrein is ongeveer 18 hectare groot, terwijl uit de richtinggevende bepalingen van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen blijkt dat lokale bedrijventerreinen niet gelegen in economische knooppunten, maximaal 5 hectare mogen bedragen. Een dergelijke afwijking van de richtinggevende bepalingen van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen is niet mogelijk, tenzij omwille van onvoorziene ontwikkelingen van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten of omwille van dringende sociale, economische of budgettaire redenen en moet bovendien uitgebreid worden gemotiveerd. Niettegenstaande de verzoekende partijen in hun verzoekschrift aanvoeren dat de bestreden besluiten van de richtinggevende bepalingen van het ruimtelijk structuurplan afwijken zonder de vereiste motivering, laten de verwerende partijen en de tussenkomende partij na aan te tonen dat aan deze motiveringsverplichting is voldaan. Eerst in haar laatste memorie stelt de eerste verwerende partij dat “in de toelichtende nota bij het GRUP (...) duidelijk de noodzaak van een bedrijventerrein van die omvang (wordt) aangetoond”. Zij laat evenwel na aan te tonen waaruit precies de

“onvoorziene ontwikkelingen” of “dringende sociale, economische of budgettaire redenen” voor de betrokken afwijking moeten blijken.

Het te ontwikkelen bedrijventerrein kan evenmin in een economisch knooppunt worden gesitueerd, aangezien het regionaalstedelijk gebied nog niet is afgebakend in een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Dit geldt des te meer aangezien volgens de richtinggevende bepalingen van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen slechts delen van het grondgebied van de stad Leuven als regionaalstedelijk gebied zullen worden aangeduid.

22. Het gegeven dat er in de praktijk een “100 % zekere consensus” bestaat over de opname van het betrokken gebied in de perimeter van het regionaalstedelijk gebied Leuven, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat die afbakening ten tijde van de bestreden besluiten geen juridisch vaststaand feit is en dat de bepalingen van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen de overheid tot een chronologie verplichten die te dezen niet werd gerespecteerd. Het gegeven dat de eerste verwerende partij geen invloed kan uitoefenen op een spoedige afhandeling van de afbakening en haar ruimtelijk beleid en op die manier wordt gebetonneerd door de wil of onwil van een hogere overheid, doet geen afbreuk aan de verplichting om de opgelegde chronologie te eerbiedigen, evenmin als de gunstige adviezen die in de loop van de opmaakprocedure van het bestreden ruimtelijk uitvoeringsplan werden gegeven over de verenigbaarheid van het bestreden plan met de opties in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen.

De Raad van State kan ook niet vooruitlopen op de houding die de bevoegde overheden zullen aannemen na de vernietiging van de bestreden besluiten, noch over de overeenstemming daarvan met het vast te stellen afbakeningsplan.

Het eerste middel is gegrond.

V. Belang – omvang van de vernietiging

23. In haar memorie van antwoord betoogt de eerste verwerende partij dat het belang van de verzoekende partijen, gelet op de ligging van hun eigendommen, beperkt is tot de zone voor het lokale bedrijventerrein.

24. De tussenkomen de partij stelt in het verzoekschrift tot tussenkomst dat de bestreden besluiten uit kennelijk afsplitsbare deelfragmenten bestaan en dat het belang van de verzoekende partijen beperkt is tot de zone voor lokale bedrijvigheid.

In de memorie betoogt de tussenkomen de partij dat zij een vergunning heeft verkregen voor een verkaveling in het gebied van het betrokken plan en dat die vergunning door de verzoekende partijen niet met een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vergunningenbetwistingen werd aangevochten. Bijgevolg hebben de verzoekende partijen geen belang bij de vernietiging van de bestreden besluiten voor wat betreft de gronden die het voorwerp uitmaken van de definitief geworden verkavelingsvergunning.

25. In de laatste memorie stelt de eerste verwerende partij dat de opmaak van één gezamenlijk grafisch plan voor alle in het plan opgenomen bestemmingen een gedeeltelijke vernietiging van het plan niet verhindert. Hetzelfde geldt voor de complexiteit van het planprogramma, die enkel werd aangevoerd ter verantwoording van de opmaak van een inrichtingsplan. Verder staat de inrichting van het voorgenomen bedrijventerrein volledig los van de noodzaak aan het bospark. Het dubbel gebruik van de actieve bufferzone tussen het bedrijventerrein en het bospark dient enkel om een meerwaarde te geven aan de bufferzone die bovendien slechts moet worden aangelegd wanneer de uitbreiding van het bestaande bedrijventerrein wordt gerealiseerd. Verder bevatten de bindende bepalingen van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan duidelijk onderscheiden artikels die apart de selecties maken van de onderscheiden delen van het plangebied. Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan behandelt de verschillende delen die deel uitmaken van het betrokken plan op afzonderlijke wijze. Derhalve kan het bestreden plan gedeeltelijk worden uitgevoerd, zonder dat daardoor de realisatie van andere onderdelen van het plan wordt gehypotheciseerd. Voorts snijdt het nieuw aan te leggen bedrijventerrein open ruimte aan, terwijl het in het plan opgenomen woonontwikkelingsgebied veeleer de bebouwbare oppervlakte herschikt, aangezien een groot gedeelte van het aan te leggen bospark voorheen als woongebied was bestemd.

26. De tussenkomen de partij ontwikkelt in haar laatste memorie in een gelijklopend betoog.

Beoordeling

27. De verzoekende partijen verzetten zich onder meer tegen de bestemming van bepaalde gronden tot zone voor lokale bedrijvigheid.

28. Een ruimtelijk uitvoeringsplan is in beginsel één en ondeelbaar. Een gedeeltelijke vernietiging is bijgevolg enkel mogelijk indien vaststaat dat het betreffende gebiedsdeel kan afgesplitst worden van de rest van het plan en dat de overheid ook afgezien van het afgesplitste gedeelte voor het overige dezelfde beslissing zou hebben genomen. Er anders over oordelen zou tot gevolg hebben dat de Raad van State zich op het domein van de beleidsuitoefening van de betrokken overheid zou begeven en zou overgaan tot hervorming, en niet vernietiging, van de beslissing waarvan het betreffende gebiedsdeel een onlosmakelijk onderdeel is, vermits het plan voor het overige hoe dan ook zou blijven bestaan.

29. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat het bestreden plan als een gebiedsgericht gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan werd opgevat, dat niet in meerdere deelgebieden werd opgesplitst. Het ruimtelijk uitvoeringsplan bevat integendeel één grafisch plan dat de toekomstige ordening van het Parkveld integraal vastlegt. Uit de toelichtingsnota bij het bestreden ruimtelijk uitvoeringsplan blijkt dat het plan betrekking heeft op een complex programma met een “combinatie van bedrijventerrein en woonontwikkelingsgebied, (het) waarborgen van de ecologische aspecten van de bufferzone en (het) garanderen van een natuurlijke corridorverbinding tussen de verschillende openruimtegebieden”. Overeenkomstig het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan wordt voorzien in een “woonbos” dat “tegelijk de bijkomende woningen, voorzien in het gewestplan, (moet) opvangen, een openruimtebuffer (moet) vormen tussen de uit te breiden ambachtenzone en de woonkern en één van de stapstenen (moet) vormen in de groencorridor van Heverleebos tot

Molenbeekvallei. Het woonbos is daarom zowel woonontwikkelingsgebied als openruimtegebied”. Bij de opmaak van het bestreden plan werd uitgegaan van “een optimale combinatie van de ecologische functie en de woonfunctie”. Tevens moeten de groenzones “optimaal de functie van corridor vervullen”. Tussen deze groencorridor en de uit te breiden bedrijvenzone wordt een zone voor “actieve buffering” ingericht die “enerzijds beide functies tegen elkaar buffert en anderzijds een overlappend gebruik toelaat”. De corridor vormt derhalve “zowel een bindend als een scheidend element”. In deze corridor worden verder enkele recreatieve functies geïntegreerd die aansluiten “bij zowel het woongedeelte als het bedrijventerrein” en bijdragen tot de aantrekkingskracht en het karakter van het bospark.

30. In de gegeven omstandigheden moet worden vastgesteld dat de plannende overheid het betrokken gebied in het geheel een ruimtelijke invulling en functie heeft willen geven. Het komt de Raad van State niet toe op te splitsen wat de plannende overheid als een globaal planningsconcept heeft beschouwd en als dusdanig planmatig heeft uitgewerkt.

De eerste verwerende partij en de tussenkomende partij maken met hun betoog in de laatste memories niet aannemelijk dat het afsplitsen van het door hen voorgestelde gebiedsdeel van het betrokken gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan mogelijk is zonder de algemene economie van het plan aan te tasten.

Dit klemmt des te meer, nu het hierboven gegrond bevonden middel impliceert dat alvorens de bestreden besluiten werden genomen, het regionaalstedelijk gebied nog diende afgebakend te worden, hetgeen een beleidsafweging over het hele plangebied impliceert.

Het gegeven dat de verzoekende partijen de verkavelingsvergunning van de tussenkomende partij niet hebben aangevochten, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

De excepties kunnen niet worden aangenomen.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt:

- a het besluit van 28 mei 2009 van de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “GGR-H1 Parkveld” te Leuven, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een grafisch plan, stedenbouwkundige voorschriften en een toelichtingsnota, en**
- b. het besluit van 20 april 2009 van de gemeenteraad van Leuven houdende definitieve vaststelling van voornoemd gemeentelijk gebiedsgericht ruimtelijk uitvoeringsplan “GGR-H1 Parkveld”.**

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het sub a vernietigde besluit.

3. De eerste verwerende partij en het Vlaamse Gewest worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 1.400 euro, ieder voor de helft.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien november 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens